

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Факультет філології
Кафедра української мови

**СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
«ПІДСУМКОВА АТЕСТАЦІЯ
(сучасна українська літературна мова)»**

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський).
Освітня програма «Українська мова і література».
Спеціальність 035 Філологія.
Спеціалізація 035.01 Українська мова і література.
Галузь знань 03 Гуманітарні науки.

Затверджено на засіданні
кафедри української мови.
Протокол № 1
від 28 серпня 2024 р.

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Підсумкова атестація (сучасна українська літературна мова)
Викладач	Барчук Володимир Михайлович
Контактний телефон викладача	+380342 596008
Е-mail викладача	volodymyr.barchuk@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний
Обсяг дисципліни	1.5 кредити ЄКТС, 45 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	Консультавання згідно із затвердженим розкладом щодо питань державного іспиту
2. Анотація до навчального компонента	
<p>Підсумкова атестація встановлює рівень знань та фахової підготовки випускників-бакалаврів з української мови за освітньою програмою «Українська мова і література» зі спеціальності 035 «Філологія», визначений виконанням здобувачами освіти навчального плану з вивчення мовознавчих навчальних компонентів.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p>Мета навчального компонента – визначити рівень знань, набутих за освітньо-професійною програмою, а також з'ясувати відповідність підготовки здобувачів вищої освіти компетентностям освітньої програми.</p>	
4. Програмні компетентності та результати навчання	
<p>Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі філології у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.</p> <p>Загальні компетентності: 3. Здатність спілкуватися державною мовою в усній і письмовій формах. 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>Фахові компетентності: 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ. 6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати українську мову в усній і письмовій формах, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя. 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань. 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.</p> <p>Програмні результати навчання: 1. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною мовою усно й письмово, використовувати її для організації ефективної міжкультурної комунікації. 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й</p>	

інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

3. Організувати процес свого навчання й самоосвіти.

8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію української мови і літератури, вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

12. Аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.

14. Використовувати українську мову в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному) для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції української філології, вміти застосовувати їх у професійній діяльності

20. Дотримуватися правил академічної доброчесності, тобто принципів особистого прикладу, відповідальності, справедливості, академічної свободи, взаємоповаги і взаємодовіри, прозорості, партнерства та взаємодопомоги, компетентності й професіоналізму, законності тощо.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	-
практичні заняття	-
самостійна робота	45 год

Ознаки навчального компонента

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
восьмий	035 Філологія	четвертий	нормативний

Зміст і обсяг навчального компонента

- Українська мова – національна мова українського народу. Місце української мови серед мов світу. Зв'язок української мови з іншими мовами.
- Українська літературна мова та її головні риси. Мовна норма. Типи мовних норм. Шляхи і тенденції розвитку сучасної української літературної мови. Мовне законодавство та мовна політика в Україні.
- Голосні і приголосні звуки, їхні ознаки і творення. Класифікація голосних звуків.
- Класифікація приголосних звуків: 1) за участю голосу і шуму; 2) за місцем творення; 3) за способом творення; 4) за відсутністю чи наявністю палаталізації; 5) за звуковим враженням.
- Позиційні та комбінаторні зміни звуків. Позиційні зміни: кількісна і якісна редукція голосних, оглушення дзвінких приголосних у кінці слова, протеза.
- Асиміляція приголосних і її різновиди: 1) асиміляція за дзвінкістю; 2) асиміляція за глухістю; 3) асиміляція за місцем і способом творення; 4) асиміляція за м'якістю; 5) асиміляція за твердістю.
- Дисиміляція. Спрощення у групах приголосних. Подовження і подвоєння приголосних.

8. Склад як фонетична одиниця. Теорії складу. Характеристика складів. Український складоподіл.
9. Наголос. Характер українського наголосу. Фонетичне слово. Проклітики та енклітики.
10. Фонологія як розділ науки про мову. Фонема, її функції. Головний вияв і варіанти фонем. Диференційні ознаки фонем і їх нейтралізація. Фонологічна кореляція. Поняття про мінімальну пару.
11. Морфонологія як мовознавча дисципліна. Поняття про морф і морфону. Типи чергувань. Основні праці з питань української морфонології.
12. Морфонологічні чергування голосних: чергування /o/, /e/ // /i/; чергування /o/, /e/ // /o/; чергування /e/ // /o/ після шиплячих і /й/; звукосполучення -ри-, -ли-, -ро-, -ло- між приголосними.
13. Історичні чергування приголосних: чергування унаслідок I, II, III палаталізацій; чергування приголосних під впливом j.
14. Орфоепічні норми сучасної української літературної мови: вимова голосних, приголосних звуків; вимова звукосполучень; акцентні норми.
15. Орфографія як лінгвістична дисципліна. Основні поняття орфографії. Принципи української орфографії. Правописні проблеми кінця XX – початку XXI ст.
16. Графіка. Графічна система сучасної української літературної мови. Співвідношення між буквами і фонемами сучасної української літературної мови.
17. Слово – основна одиниця лексичної системи. Ознаки слова. Слово та поняття. Слово і номінативна функція мови. Лексичне значення слова. Типи лексичних значень слів в українській мові.
18. Структура лексичного значення. Поняття лексеми. Компонентний аналіз значення слова. Внутрішня форма слова.
19. Багатозначність слова. Причини багатозначності. Співвідношення: багатозначність – синонімія – антонімія. Характер і організація лексико-семантичних варіантів у структурі полісемантичного слова.
20. Слова з прямим і переносним значенням. Основні способи перенесення значень слів. Метафора. Метонімія. Синекдоха. Однозначні слова. Терміни. Ознаки термінів.
21. Омоніми. Шляхи походження омонімів. Співвідношення полісемії та омонімії. Міжмовні омоніми. Синоніми. Джерела синонімії. Синонімічний ряд. Домінанта синонімічного ряду. Класифікація та стилістична роль синонімів.
22. Антоніми. Загальномовні та контекстуальні антоніми. Стилійстичне використання антонімів. Пароніми. Загальна характеристика. Стилійстичне використання паронімів: паронімазія.
23. Склад української лексики з погляду її походження. Основні лексичні пласти української мови: індоєвропейська, праслов'янська та спільносхіднослов'янська лексика в складі української мови. Власне українська лексика. Фонетичні, морфологічні та словотвірні особливості власне українських слів.
24. Іншомовна лексика в складі української мови. Джерела та характер запозичень. Найдавніші запозичення в лексичній системі української мови. Тюркізми. Слова старогрецького та латинського походження в складі української лексики. Їх ознаки.
25. Старослов'янізми в українській мові, їх ознаки. Стилійстичне використання старослов'янзмів. Лексичні запозичення з російської, білоруської та польської мов.
26. Слова, запозичені із західноєвропейських мов (німецької, англійської та французької), їх ознаки. Екзотизми та інтернаціоналізми (міжнаціональні слова) в складі української лексики.
27. Фонетичне, морфологічне та семантичне освоєння слів іншомовного походження. Українські слова в інших мовах. Місце іншомовних слів у лексиці української мови.
28. Лексика української мови з погляду її вживання. Поняття «активна і пасивна лексика». Застарілі слова. Історизми як вид архаїзмів. Стилійстичне використання застарілих слів. Неологізми. Причини їх виникнення. Загальномовні (узуальні) та індивідуально-авторські (оказіональні) неологізми.
29. Територіальні діалектизми, їх види. Жаргонізми та арготизми в українській мові.

- Загальна характеристика. Професійна лексика.
30. Склад української лексики з погляду її функціонально-стильового використання: загальноживана (міжстильова) лексика і стилістично маркована: розмовно-побутова, суспільно-політична, офіційно-ділова, науково-термінологічна: емоційно-експресивна і книжна лексика.
 31. Основні класифікації фразеологізмів. Лексико-граматичні зміни у фразеологічних одиницях: скорочення лексичного складу, заміна одного компонента іншим, розширення і звуження обсягу їх значень.
 32. Джерела української фразеології: професійне, античне, релігійне. Художня література (українська та зарубіжна) як джерело фразеологізмів.
 33. Системні відношення у фразеології: полісемія, омонімія, синонімія та антонімія фразеологічних одиниць. Явище варіантності у сфері фразеології. Пареміологія. Паремії. Види паремій. Загальна характеристика.
 34. Предмет і завдання лексикографії. Словник. Основні типи словників. Енциклопедичні та лінгвістичні словники. Загальна характеристика.
 35. Слово як об'єкт морфемного та словотвірного аналізу. Морфеміка. Морфема – мінімальна значуща частина слова. Морф. Аломорф. Варіанти морфеми. Коренева морфема.
 36. Характеристика афіксальних морфем: префікс, суфікс (нульовий суфікс), закінчення, постфікс, інтерфікс, конфікс, уніфікс. Афіксоїди (суфіксоїди та префіксоїди). Основа слова. Основні зміни в морфемній будові слова: спрощення, перерозклад, ускладнення.
 37. Способи словотворення в сучасній українській мові. Неморфологічні способи словотворення: лексико-семантичний, лексико-синтаксичний, морфолого-синтаксичний (його різновиди: субстантивація, ад'ективація, прономіналізація, адвербіалізація). Основні різновиди морфологічного способу словотворення: суфіксальний, безафіксний (нульова суфіксація), префіксальний, префіксально-суфіксальний, постфіксальний, основоскладання, аббревіація.
 38. Граматика української мови, її зміст і завдання, основні поняття граматики: граматична категорія, граматичне значення, граматична форма. Способи і засоби вираження граматичного значення.
 39. Вчення про частини мови. Принципи поділу слів на частини мови. Класифікація частин мови. Явища переходу в системі частин мови.
 40. Іменник як частина мови, загальна характеристика категоріального значення, морфологічних ознак, синтаксичних функцій. Лексико-граматичні розряди іменника.
 41. Категорія роду іменників. Іменники спільного роду. Хитання в роді. Рід невідмінюваних іменників. Стилійстичне використання категорії роду. Персоніфікація.
 42. Категорія числа іменників. Однинні та множинні іменники. Залишки форм двоїни в сучасній українській мові.
 43. Категорія відмінка іменників. Відмінкова система іменника сучасної української мови. Основні значення відмінків.
 44. Поділ іменників на відміни та групи. Іменники, що знаходяться поза відмінами. Особливості словозміни іменників I відміни. Особливості словозміни іменників II відміни. Особливості словозміни III і IV відмін іменників. Словотвір іменників. Субстантивація.
 45. Прикметник як частина мови, загальна характеристика значення, морфологічних ознак і синтаксичних функцій. Лексико-граматичні розряди прикметників, їх значення, творення і вживання. Перехідні лексико-граматичні розряди прикметників.
 46. Ступені порівняння прикметників (синтетичні та аналітичні форми). Прикметники, що не утворюють ступенів порівняння. Повні і короткі прикметники. Стягнені та нестягнені форми повних прикметників. Словозміна прикметників. Словотвір прикметників.
 47. Числівник як частина мови, загальна характеристика значення, морфологічних ознак і синтаксичних функцій. Формування числівника як частини мови. Нумералізація.
 48. Розряди числівників за значенням. Групи числівників за будовою. Відмінювання і

- правопис числівників. Синтаксичні зв'язки числівників з іменниками.
49. Займенник у системі частин мови: специфіка значення, морфологічних ознак і синтаксичних функцій. Розряди займенників за значенням. Відмінювання і правопис займенників. Проніміналізація. Перехід займенників до інших частин мови.
 50. Дієслово як частина мови, загальна характеристика значення, морфологічних ознак, синтаксичних функцій. Дієслівні форми. Типи дієслівних основ.
 51. Категорія виду дієслова, її значення. Способи і засоби творення видових пар. Одновидові та двовидові дієслова.
 52. Категорія перехідності / неперехідності дієслів. Категорія стану дієслів.
 53. Категорія способу дієслів. Значення, творення і вживання способових форм.
 54. Категорія часу дієслів. Значення, творення і вживання часових форм. Поділ дієслів на дієвідміни. Словозміна дієслів архаїчної групи. Словотвір дієслів.
 55. Дієприкметник, його значення, морфологічні ознаки і синтаксичні функції. Предикативні форми на *-но*, *-то*. Дієприслівник, його значення, морфологічні ознаки і синтаксичні функції.
 56. Прислівник у системі частин мови, його значення, морфологічні ознаки і синтаксичні функції. Розряди прислівників за значенням. Словотвір прислівників. Адвербіалізація.
 57. Сполучник як частина мови, загальна характеристика. Групи сполучників за значенням, за будовою, за способом уживання в реченні. Розмежування сполучників і сполучних слів. Кон'юнкціоналізація.
 58. Частка як частина мови, функції часток у реченні. Функціонально-семантична класифікація часток. Групи часток за походженням та місцем розташування в реченні. Партикуляція.
 59. Вигук у системі частин мови. Класифікація вигуків за значенням. Групи вигуків за походженням та будовою. Інтер'єктивізація. Звуконаслідувальні слова.
 60. Синтаксис як розділ граматики. Синтаксис в системі лінгвістичних дисциплін. Становлення синтаксису як мовознавчої науки. Предмет синтаксису. Система синтаксичних одиниць.
 61. Категорійна система граматики. Загальнограматичні і загально-синтаксичні поняття. Синтаксичні зв'язки. Засоби вираження синтаксичних зв'язків. Спеціалізація синтаксичних зв'язків: властиві семантико-синтаксичні відношення.
 62. Валентність як визначальна семантико-функціональна ознака словоформ. Частини мови в світлі синтаксису словоформ. Первинні і вторинні (траспоновані) функції синтаксичних одиниць. Типологія словоформ.
 63. Поняття речення. Визначення. Синтаксичний зв'язок та семантико-синтаксичні відношення у реченні. Синтаксичні функції речення. Структурно-семантична будова речення. Комунікативна природа речення: зовнішньокомунікативний та внутрішньокомунікативний аспекти.
 64. Підмет як головний член двоскладного речення. Види підметів, морфологічні засоби їх вираження.
 65. Види присудків. Простий дієслівний та простий дієслівний ускладнений присудок. Дієслівний складений присудок. Іменний складений присудок. Тире на місці пропущеної дієслівної зв'язки. Обов'язкове і факультативне тире.
 66. Речення двоскладні та односкладні. Синтаксичний зв'язок та семантико-синтаксичні відношення в односкладних реченнях. Засади поділу речень за складом. Типологія речень за складом.
 67. Граматична природа словосполучення. Визначення. Обсяг словосполучень. Типи відношень у словосполученнях. Зв'язок у словосполученнях. Модель словосполучення.
 68. Поняття про сурядне сполучення слів. Сутність сурядного зв'язку. Типологія сурядних сполучень за семантико-синтаксичними відношеннями. Типи сурядного зв'язку у сполученнях слів.
 69. Типологія засобів поширення речення. Проблема детермінантів. Означення. Додаток. Обставина. Другорядні члени речення. Означення, види означень, засоби їх

вираження.

70. Просте ускладнене речення. Засоби ускладнення модальності речення, їхня типологія. Вставні конструкції. Вставлені конструкції.
71. Засоби ускладнення предикативної структури речення: вторинний дієприслівниковий присудок, вторинні дієприкметниковий, прикметниковий та іменниковий присудки.
72. Складне речення. Структурно-семантичні ознаки складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення.
73. Складносурядні речення. Засади типології складносурядних речень. Складносурядні речення зі зв'язком співвіднесення. Складносурядні речення зі зв'язком кореляції.
74. Поняття про складнопідрядні речення. Засади типології складнопідрядних речень. Типологія складнопідрядних речень.
75. Поняття про складнодворядні речення. Засади типології складнодворядних речень. Складнодворядні речення таксису. Складнодворядні речення зі значенням каузальності (причиновості).
76. Поняття про багатокомпонентні речення. Складні багатокомпонентні речення паратаксису. Складні багатокомпонентні речення гіпотаксису. Складні багатокомпонентні речення із різними видами зв'язку.
77. Мова і мовлення. Особливості синтаксису мовлення. Слова-речення. Ситуативно та комунікативно зумовлені конструкції: незакінчені (обірвані) речення, парцельовані речення. Стилістично зумовлені конструкції мовлення: неповні речення.
78. Пунктуація. Розвиток української пунктуації. Принципи української пунктуації. Поняття пунктограми. Основні пунктограми українського правопису.
79. Загальна характеристика курсу «Стилістика і культура мови», його предмет і завдання. Поняття по стилістику і культуру мови як окремі навчальні дисципліни.
80. Поняття мовного стилю. Загальна характеристика системи стилів, їх основні ознаки. Емоційно-експресивні різновиди стилів.
81. Поняття норми літературної мови. Види норм і їх загальна характеристика.
82. Стилістичне використання багатозначності. Помилки, пов'язані із нехтуванням багатозначності.
83. Стилістичні можливості антонімії. Антонімія і точність мовлення.
84. Синоніміка лексична, фразеологічна, словотвірна, граматична. Міжстильові синоніми.
85. Омоніми і пароніми як стилістичні категорії. Міжмовна омонімія.
86. Функції і використання у різних стилях архаїзмів та історизмів. Старослов'янізми.
87. Стилістичне використання територіальних та соціальних діалектів.
88. Функціонально-стильові та стилістичні характеристики фразеологізмів.
89. Стилістичне використання словотвірних засобів сучасної української мови.
90. Стилістичні можливості роду іменника та граматичної категорії числа.
91. Прикметник. Короткі та повні форми. Стилістичні можливості простих і складених форм ступенів порівняння прикметників.
92. Стилістичні особливості дієслівних форм і категорій.
93. Стилістичні ресурси простого речення. Його функції і частота вживання у різних стилях мови.
94. Стилістичні ресурси складного речення. Його функції і частота вживання у різних стилях мови.
95. Загальна характеристика стилістичних фігур сучасної української мови.
96. Анафора, епіфора, анепіфора, епанафора, їх стилістичне використання.

6. Система оцінювання навчальної дисципліни

Оцінювання навчального компонента

Система оцінювання курсу відповідає критеріям оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти в університеті. Допуск до підсумкової атестації визначений виконанням навчального плану здобувачем освіти та засвідчений наказом.
Форма підсумкової атестації – екзамен.
Максимальна оцінка за державну атестацію 100 балів; позитивний

мінімум, на підставі якого ДЕК присвоює кваліфікацію, – 50 балів.

7. Політика навчального компонента

Академічна доброчесність. У «Кодексі честі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» встановлені загальні морально-етичні принципи та правила поведінки, яких мають дотримуватися всі учасники навчально-освітнього процесу. За цим документом представники університетської громади повинні дотримувати принципу академічної доброчесності та у всій своїй навчальній та викладацькій діяльності зобов'язані діяти порядно, доброчесно.
<https://pnu.edu.ua/polozhennia-pro-zapobihannia-plahiatu/>

За дотриманням членами університетської громади морально-етичних та правових норм цього Кодексу відповідає «Комісія з питань етики та академічної доброчесності» при університеті, яка відстежує і регламентує поведінку здобувачів освіти в навчальному процесі. <https://pnu.edu.ua/polozhennia-pro-zapobihannia-plahiatu/>

8. Рекомендована література

1. Алексієнко Л. А., Зубань О. М., Козленко І. В. Морфологія сучасної української мови: [Морфологія. Словотвір. Парадигмологія]: навч. посіб.; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ : Київський ун-т, 2014. 675 с.
2. Алексієнко Л. А. І. В. Козленко. Граматичний словник українських дієслів : у 2 т. К. : Київський ун-т, 1998.
3. Барчук В. Граматична темпоральність: Інтервал. Час. Таксис : монографія. Івано-Франківськ : Сімик, 2011. 415 с.
4. Барчук В. Сурядність: типологічний аспект. *Мовознавство*. № 5. 2015. С. 13-20.
5. Барчук В. Про два різновиди гіпотаксису. *Граматичний простір сучасної лінгвоукраїністики* / НАН України, Інститут української мови. Київ: Вид. дім Дмитра Бураго, 2019. С. 165-172.
6. Безпояско О. К. Іменні граматичні категорії. К. : Наук. думка, 1991. 171 с.
7. Безпояско О. К., Городенська К. Г. Морфеміка української мови. Київ : Наук. думка, 1987. 211 с.
8. Бойко В. М., Давиденко Л. Б. Граматика української мови: морфеміка, словотвір, морфологія : навчальний посібник. Київ : Академвидав, 2014. 246 с.
9. Бондар О.І., Карпенко Ю.О., Микитин-Дружинець М.Л. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоєпія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія : навч. посіб. К. : Академія, 2006. 368 с.
10. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис. Київ, 1993.
11. Вихованець І. Р. Система відмінків української мови. К. : Наук. думка, 1987. 231 с.
12. Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови: академічна граматики української мови. Київ : Пульсари, 2004. 400 с. URL: <http://1576.ua/books/3368>
13. Глазова О. П. Українська пунктуація : навчальний посібник. Харків, 2004.
14. Глібчук Н., Добосевич У. Словник міжчастининомовних омонімів сучасної української мови. Львів : Априорі, 2016. 640 с.
15. Городенська К. Г. Граматичний словник української мови : Сполучники. Херсон : Вид-во ХДУ, 2007. 340 с.
16. Городенська К. Г. Сполучники української літературної мови : монографія. К. : Вид. дім Дмитра Бураго, 2010. 208 с.
17. Горпинич В. О. Морфологія української мови : підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ : ВЦ «Академія», 2004. 336 с. URL: <http://lib.pnu.edu.ua/read.php?id=1239>
18. Граматика сучасної української літературної мови. Морфологія / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, А. П. Загнітко, С. О. Соколова; за ред. К. Г. Городенської. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 752 с.

19. Джочка І. Ф. Ципердюк О. Д. Сучасна українська літературна мова. Морфологія: Вступ. Іменні частини мови : збірник тестів. Івано-Франківськ : Супрун В. П., 2019. 152 с.
20. Джочка І. Ф., Ципердюк О. Д. Сучасна українська літературна мова. Практична морфологія: [навч. посібник, рекомєнд. МОН України]. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2012. 588 с.
21. Джочка І. Ф. Сучасна українська літературна мова. Морфологія ДНЧМ: матеріали до хрестоматії з дисципліни. Івано-Франківськ: НБ ПНУ, 2018. URL: <http://lib.pnu.edu.ua/read.php?id=7819>
22. Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови : підручник. Київ, 2010.
23. Загнітко А. П. Теоретична граматика української мови: Синтаксис. Донецьк, 2001.
24. Загнітко А., Каратаєва А. Словник часток : матеріали і статті : науково-навчальне видання.. Донецьк : ДонДУ, 2012. 382 с.
25. Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А. Словотвірна морфеміка сучасної української літературної мови. Київ : УкрДНІПКСЮ, 1998. 162 с.
26. Колібаба Л., Фурса В. Словник дієслівного керування. К. : Либідь, 2016. 656 с.
27. Костусяк Н. М. Категорія ступенів порівняння прикметників і прислівників. Луцьк: Вежа, 2002. 179 с.
28. Критська В.І., Недозим Т.І., Орлова Л.В., Пуздирєва Т.К., Романюк Ю.В. Граматичний словник української літературної мови. Словозміна: Близько 140 000 слів / Відп. ред. Н.Ф. Клименко. К : Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2011. 760 с.
29. Кулик Б.М. Курс сучасної української літературної мови. Ч.2. Київ. 1965. 283 с.
30. Лаврінець О., Симонова К., Ярошевич І. Сучасна українська мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2019. 524 с.
31. Лозова Н. Є. В. Б. Фридрак. Дзвона чи дзвону? або -а (-я) чи -у (-ю) в родовому відмінку : Словник-довідник. К. : Наук. думка, 2007. 168 с.
32. Лукінова Т. Б. Числівники в слов'янських мовах (порівняльно-історичний нарис). К. : Наук. думка, 2000. 370 с.
33. Матвіяс І. Г. Іменник в українській мові. К., 1974. 184 с.
34. Плющ М. Я. Грамати́ка української мови : у 2 ч. Ч. І. Морфеміка. Словотвір. Морфологія : підручник. Київ : Вища школа, 2005. 286 с. URL: <http://lib.pnu.edu.ua/read.php?id=1414>
35. Русанівський В. М. Дієслово – рух, дія, образ. К. : Рад. школа, 1977. 111 с.
36. Семенюк О.А. Сучасна українська літературна мова. Вступ. Фонетика. Фонологія. Морфонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія : збірник вправ і завдань. Івано-Франківськ : видавець Голіней О.М., 2018. 168 с.
37. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови: Проблемні питання. Київ: Вища школа. 1994. 670 с.
38. Бабій І. О., Голянич М. І., Стефурак Р. І. [Словник лінгвістичних термінів: лексикологія, фразеологія, лексикографія](#). 2-ге вид, виправ. і доповнен. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2024. 336 с.
39. Стилїстика української мови. Короткий словник термінів / Укладач Валентина Грещук. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2012. 44 с.
40. Сучасна українська літературна мова : підруч. / А.П. Грищенко та ін. К. : Вища шк., 2002. 439 с.
41. Сучасна українська літературна мова : підруч. / за ред. М. Я. Плющ. – К. : Вища шк., 2003. 430 с.
42. Сучасна українська літературна мова. Вступ. Фонетика / за ред. І. К. Білодіда. К : Наук. думка, 1969. 436 с.
43. Сучасна українська літературна мова. Лексика і фразеологія / за заг. ред. акад. І. К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1973. 440 с.
44. Сучасна українська літературна мова. Синтаксис / за ред. І.К Білодіда. Київ: Наукова думка. 1972. 515 с.

45. Сучасна українська мова: Лексикологія. Фонетика : підруч. / А.К. Мойсієнко та ін. К. : Знання, 2013. 340 с.
46. Сучасна українська мова: Морфологія: Підручник. Затверджено МОН / за ред. А. К. Мойсієнка. Київ, 2013. 524 с.
47. Сучасна українська літературна мова. Фонетика : навч. посіб. / Н. Плющ та ін. К. : ВПЦ „Київський університет”, 2002. 173 с.
48. Ужченко В.Д., Ужченко Д.В. Фразеологія сучасної української літературної мови : навчальний посібник. Київ : Знання, 2007. 494с.
49. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. мови НАН України. Київ : Наук. думка, 2019. 392 с.
50. Христіанінова Р. Складнопідрядні речення в сучасній українській літературній мові. Київ. 2012. 368 с.
51. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. Київ, 2004.

Володимир Барчук